

عنوان مقاله:

بررسی آلودگی دریایی خلیج فارس در پرتو کنوانسیون ۱۹۷۸ کویت

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی اقیانوس شناسی خلیج فارس (سال: ۱۴۰۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۷

نویسنده:

کیان بیگریگی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق بین الملل دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

آلودگی محیط انوعی دارد که از جمله مصادیق بارز آن، آلودگی آب ها است. آلودگی آب علاوه برتاثیرات زیانبار بر چرخه ی آبزیان دریایی، خطری جدی علیه سلامت انسان نیزبه حساب می آید. یکی از مناطق دریایی که بسیار آلوده می باشد، خلیج فارس است. خلیج فارس به علت وجود ذخایر عظیم نفت و گاز، شرایط خاص زیست محیطی، گذرگاه تنگه هرمز و نیاز امروزه کشورها به این ذخایر ازموقعیت ژئوپلیتیکی مهمی درعرصه بین الملل برخوردار است. به دلیل بهره برداری هایی که از این محیط ومنابع آن به شکل مستمر می شود وتنش های سیاسی ونظامی وموضوعات اقتصادی، محیط زیست دریایی این منطقه تحت تاثیر قرارگرفته وخلیج فارس و دریای عمان به یکی از آلوده ترین مناطق دریایی تبدیل شده است که جلوگیری و مقابله با این آلودگی ها اهمیت خاصی دارد. باتوجه به اهمیت این محیط زیست دریایی، اگر سازوکاری برای کنترل آلودگی وجود نداشته باشد، زمینه نابودی آن فراهم خواهد شد و با توجه به اینکه تلاش کشورها به شکل انفرادی درمحیطی همچون خلیج فارس به نتیجه نخواهد رسید، کشورهای ایران، بحرین، عراق، کویت، عمان، قطر، عربستان سعودی وامارات متحده عربی،کنوانسیون منطقه ای کویت برای همکاری درجهت حفاظت ازمحیط زیست دریایی راتصویب کردند. این کنوانسیون برای حفظ اکوسیستم طبیعی منطقه، از راه بستن این کنوانسیون و پروتکل های الحاقی تدابیری اندیشیده است. در این مقاله سعی شده است به بررسی عوامل آلودگی، موانع عدم تحقق مطلوب جلوگیری از آلودگی دریا دراین منطقه درپرتو کنوانسیون کویت پرداخته شود ودر انتها راه کارهایی برای جلوگیری ازتهدیدات آلودگی این منطقه ارائه شود.

کلمات کلیدی:

خلیج فارس، آلودگی دریایی، محیط زیست دریایی، نفت، کنوانسیون منطقه ای کویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1461135>

